

[Carl P. Jensen.]

nok så påkrævet på dette område som på knallertkørernes. I hvert fald har man ikke ret til at beklage sig over denne udvikling, når man ikke vil midlerne til at hindre den.

Jeg forstår heller ikke, at det ærede medlem kan have noget særligt imod, at man ikke i dette lovforslag har faste rådighedsbeløb til det støttede byggeri, når det ærede medlem samtidig erkender, at det har vi ganske vist haft før, men de kunne bare ikke overholdes. Det vil sige, at man skulle alligevel den vej, som forslaget anviser, nemlig over finansudvalget eller gennem benyttelse af de muligheder, der måtte være for at få en bevillingslov igennem på sædvanlig måde.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var så venlig at gøre mig opmærksom på min vildfarelse med hensyn til kapitel VIII a-byggeriet, idet hun erklærede, at her var der tale om folk, som byggede med indsats af egne midler, og så måtte det også stå dem frit for, om de ønskede et billigt udstyr, d. v. s. en lavere standard. Den højtærede indenrigs- og boligminister har jo svaret på dette; der var ikke tale om en lavere standard, men om underlødighed kvalitet som følge af manglende kontrol.

Også det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp talte om sortbørs lønninger og sortbørsavancer, som hun følte sig overbevist om eksisterede, og det ærede medlem hævdede, at årsagen hertil er, at der bygges for statens penge. I håndværkerkredse er det en ikke ualmindelig opfattelse, at disse forhold — d. v. s. afvigelserne fra de mere regelrette forhold på arbejdspladserne — har deres udgangspunkt netop i det ikke støttede byggeri. Men det er jo givet, at sådanne forhold breder sig som ringe i vandet og afspejler sig også på andre områder. Jeg håber derfor, at det ærede medlem under udvalgsbehandlingen vil være med til at se på den del af forslaget, der giver mulighed for en fornuftig tilrettelægning af byggeriet.

Må jeg til slut gøre et par bemærkninger til det ærede medlem fru Alvida Larsen, der efterlyste de 12 000 lejligheder. Det ærede medlem oplyste, at nu havde hun læst på lovforslaget i seks dage uden at kunne finde noget byggeprogram, og det ærede medlem havde slet ikke kunnet finde

noget om de 12 000 lejligheder. Se, et lovforslag, der tager sigte på de kommende 8 år, må være en rammelov ligesom alle tidligere love på dette område; derfor kan der ikke indsættes et talmæssigt program, som angiver behovet frem i tiden. Men hvad angår de 12 000 lejligheder vil jeg gerne med den højtærede formands tilladelse have lov til at citere, hvad der stod i vort valgprogram. Der stod:

„I slutningen af 1952 fremsatte den socialdemokratiske rigsdagsgruppe forslag om, at der i løbet af de kommende 2 år påbegyndtes 12 000 lejligheder ekstra. Disse lejligheder skal fortrinsvis forbeholdes familier, der særlig er ramt af bolignøden.

For at holde lejen i de 12 000 lejligheder indenfor rimelige grænser må staten yde et ekstraordinært tilskud. Socialdemokratiet har foreslået, at staten til dette særlige byggeri yder et tilskud på 25 pct. af anskaffelsessummen under forudsætning af, at kommunerne for deres vedkommende yder 10 pct. Alt i alt skulle tilskuddet således andrage 35 pct.“

Det var et citat fra vort valgprogram, og må jeg også henvide det ærede medlem til at læse lovforslagets § 114 og de dertil knyttede bemærkninger. Der har man forklaringen på, hvor de 12 000 lejligheder er henne. Endelig vil jeg gerne pege på, at tallet 12 000 fremkom netop i forbindelse med det stærkt nedsatte byggeprogram det pågældende år.

Holger Larsen: Det er jo rigtigt, når finansministeren har draget den konklusion, at der her i tinget er tilslutning til at foretage en udjævning af de forskellige lejeniveauer; dertil er der givet tilslutning fra alle sider. Men der har ganske vist været forskellige opfattelser af, hvordan målet skulle nås. Når det ærede medlem hr. Aksel Møller siger, at det konstruktive i det boligforslag, som her er fremsat, er, at man hæver lejen i den gamle boligmasse, synes jeg dog, det ærede medlem glemte at tage den sidste del med: nedbringelsen af lejen i det nye boligbyggeri. Det er dér, det konstruktive kommer frem. Derfor gik vi i vort parti imod at drøfte huslejeudligning, da embedsmandsudvalget var færdigt med sin indstilling, idet den gik ud på, at man